

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 11 czerwca 1874.

76.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 15 maja 1874, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i ministerstwem obrony krajowej,

uzupełniające a po części zmieniające przepisy o używaniu ogierów prywatnych do stanowienia.

W celu skuteczniejszego podniesienia chowu koni przepisuje się w uzupełnieniu rozporządzeń ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1855 (Dz. u. p. Nr. 79) tudzież ministerstwa handlu i gospodarstwa społecznego, ministerstwa wojny i bylego ministerstwa stanu z dnia 3 lutego 1866 (Dz. u. p. Nr. 18), pod względem używania ogierów prywatnych do stanowienia, co następuje:

1. Kto mając ogiera, chciałby otrzymać przepisane w namiennionych rozporządzeniach ministerialnych pozwolenie do użycia swego ogiera na stanowienie prywatnie, powinien zgłosić się o takowe w czasie właściwym do władzy administracyjnej powiatowej swojej siedziby.

Czas zgłoszenia się, mający trwać najmniej cztery tygodnie, ustanawia z dokładnym wyznaczeniem ostatniego dnia i podaje w sposób odpowiedni do wiadomości, władza administracyjna krajowa, w porozumieniu z komisją krajową chowu koni a w krajach gdzie komisja takiej nie ma, w porozumieniu z towarzystwem rolniczym, mającym siedzibę tam, gdzie władza administracyjna krajowa. Gdy czas zgłoszenia się upłynie, władze administracyjne powiatowe przedstawią otrzymane zgłoszenia się władz administracyjnej krajowej.

Jeżeli szczególne okoliczności za tem przemawiają, można zgłaszać się całkiem nie rozpisywać, lecz przystąpić od razu do ogłoszenia siedzib komisji wyborczych w myśl niżej zamieszczonego ustępu 2.

2. Do corocznych oględzin ogierów, które mają być użyte do prywatnego stanowienia wyznacza komisja krajowa chowu koni w porozumieniu z władzą administracyjną krajową a tam, gdzie takiej komisji krajowej nie ma, władzą

administracyjna krajowa w porozumieniu z towarzystwem rolniczym, na podstawie zgłoszeń się które nadeszły, odpowiednią ilość komisji wyborczych i zarazem wyznacza im siedziby, tudzież czas rozpoczęcia oględzin.

Dla kilku powiatów administracyjnych można ustanowić tylko jedną komisję, jeżeli stosunki miejscowe są tego rodzaju, że przyprowadzanie ogierów przed komisją nie nastarcza ich właścicielom szczególnych trudności i nie narzuca ich na zbyteczną stratę czasu.

Ilość komisji wyborczych i ich siedziby, jakież dnie, wyznaczone taką wym na czynności urzędowe, ogłasza władza administracyjna krajowa za pośrednictwem starostw powiatowych i zwierzchności gmin.

Na wybór ogierów pojedynczo w innym miejscu lub w innym czasie, komisja krajowa chowu koni w porozumieniu z władzą administracyjną krajową (lub też władzą administracyjną krajową w porozumieniu z Towarzystwem rolniczym) może wyjątkowo pozwolić tylko wtedy, gdy właściciel owych ogierów weźmie na siebie koszta, które komisja za sobą pociąga.

3. Każda komisja wyborcza ma zawsze działać trzy lata.

Do każdej komisji wyborczej powołać należy na członków oprócz dwóch delegatów komisji krajowej chowu koni albo dwóch bezstronnych ziemian, chowu koni świadomych, jeszcze także reprezentanta władzy powiatowej administracyjnej, którego wskaże właściwy starosta powiatowy, tudzież reprezentanta stadnin rządowych i egzaminowanego weterynarza, lub, gdy takowego nie ma, egzaminowanego konowala.

Członkowie komisji wyborczej wybierają ze swego grona starszego na przewodniczącego komisji.

4. Wybór odbywa się publicznie w miejscach i dniach wyznaczonych.

5. W myśl rozporządzeń ministeryjnych na wstępnie powołanych, komisja wyborcza może tylko te ogiery uznać za zdatne do używania na prywatne stanowienie, które będą przed komisją przyprowadzone, i o których takowa przekona się, że są zdrowe, że nie podlegają żadnej wadzie dziedzicznej, że są zdatne do chowu i odpowiednie najpospolitszym zawodom krajowym lub rasom w kraju hodowanym.

O zdatności pod tym względem rozstrzyga komisja wyborcza większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, do którego przylączy się przewodniczący.

Odpowiedzialność za wywód oględzin spada tylko na tych członków komisji, którzy są znawcami.

6. Uchwała komisji wyborczej jest stanowczą i od tejże nie ma rekursu.

Tym właścicielom ogierów, których prośby o pozwolenie komisja wyborcza odrzuci, powody odrzucenia komisja oznajmić powinna ustnie a jeżeli tego żądają, pisemnie.

7. Spisywać należy protokół czynności komisjnych, który podpisze przewodniczący razem ze wszystkimi członkami komisji i który przewodniczący odesle do władz administracyjnej, aby z niego właściwy zrobiła użytk a wzgleśnie, aby go udzieliła komisji krajowej chowu koni. Protokół każdego z osobna przypadku powinien także zawierać wynik imiennego głosowania.

8. Pozwolenie do prywatnego stanowienia wydaje komisja wyborcza bezpłatnie podług wzoru A na rok. Takowe upoważnia do postawienia w odpowiednim powiecie i w wyznaczonej siedzibie ogiera, w pozwoleniu dokładnie opisanego, jako stadnika, tudzież do używania go w miejscu na stanowienie klaczy.

Jeżeli w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 3 lutego 1866 będzie udzielone wyjątkowe pozwolenie do oprowadzania ogiera z miejsca na miejsce, namienić o tem należy w pozwoleniu do stanowienia.

9. Komisja wyborcza składać ma właściwej władzy administracyjnej powiatowej wykaz udzielonych pozwoleń, który takowa ogłosie powinna w powiecie, i zawsze utrzymywać na widoku.

10. Właściciel ogiera, otrzymajacy pozwolenie, jest obowiązany wydać właścicielowi każdej stanowionej klaczy zaraz po pierwszem stanowieniu, karte stanowienia podług wzoru *B* napisana, w której zapisać także należy następne stanowienia, jeżeli mają miejsce, i ich datę.

Wyznaczenie opłaty za stanowienie zostawia się stronom, które w tej mierze umówić się powinny. Miejsce oznaczone w karcie stanowienia, gdzie wójt gminy ma potwierdzić oźrebienie się, powinno być dokładnie wypełnione, co się zaleca w szczególności także ze względu na przepis §-fu 8-go lit. *g*) ustawy z dnia 16 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77) o poborze koni na potrzeby armii.

11. Właściciel ogiera, otrzymujacy pozwolenie, utrzymywać powinien w porze stanowienia odnośnego roku dokładny wykaz klaczy z tym ogierem stanowionych w dwóch egzemplarzach podług wzoru *C*, z których po upływie pory stanowienia jeden egzemplarz razem z pozwoleniem do stanowienia odesle za pośrednictwem zwierzchności gminnej, władz administracyjnej powiatowej, drugi zaś egzemplarz zachowa dla własnego użytku, w celu wykazania w nim źrebiąt. Rejestr stanowienia razem z pozwoleniami odesle władz administracyjna powiatowa do odpowiedniego zakładu stadnin rządowych.

12. Tych ogierów, za które otrzymano nagrodę rządową, nie potrzeba koniecznie przyprowadzać osobno przed komisją wyborczą, w celu uzyskania pozwolenia do używania ich na stanowienie prywatne w porze stanowienia, mającej nastąpić po rozdaniu nagród za chów koni.

Atoli właściciel takiego ogiera, nim go zacznie używać do stanowienia, prosić powinien komisję wyborczą, aby mu wydała pozwolenie do stanowienia i w tym celu załączyć dowód, że otrzymał nagrodę.

Komisja wyborcza może wydać niezwłocznie żadane pozwolenie, jeżeli w tej mierze nie zachodzi żadna wątpliwość; gdyby zachodziła, należykazać przyprowadzić ogiera.

13. Jeżeli od otrzymania pozwolenia, aż do rzeczywistego użycia ogiera na stanowienie, upłynie więcej niż trzy miesiące; właściciel ogiera jest obowiązany zlecić egzaminowanemu weterynarzowi lub konowalowi, którego władz administracyjna powiatowa do tego wyznaczy, aby jeszcze raz przed wejściem zbadał jego zdrowie.

Weterynarz napisze na pozwoleniu wywód oględzin i datę tychże, poczem właściciel ogiera, jeszcze przed użyciem tegoż do stanowienia, przedstawi pozwolenie właściwej władz administracyjnej powiatowej do podpisu.

14. Jeżeli w przypadku, o którym jest mowa pod l. 13, jakotęż w skutek oględzin weterynarskich miesięcznych, rozporządzeniem ministeryjnym z dnia 3 lutego 1866 zaprowadzonych, okaże się, że ogier prywatny pomimo uzyskanego pozwolenia, nie może być nadal dopuszczony do stanowienia, natenczas weterynarz wzbronie powinien używania ogiera, i zawiadomić o tem niezwłocznie właściwą zwierzchność gminną, aby odpowiednio dopilnowała przestrzegania zakazu, jakotęż władzę administracyjną powiatową, aby zarządziła odebranie pozwolenia.

15. Od powszechnego, mocą powyższych rozporządzeń ministerialnych zaprowadzonego obowiązku starania się o pozwolenie dla ogierów przeznaczonych do używania na stanowienie prywatne za opłatą, może władza administracyjna krajowa w porozumieniu z komisją krajową chowu koni (lub z towarzystwem rolniczem) dozwolić takiego wyjątku, aby właściciele stadnin, chcący używać swoich stadników do stanowienia matek innego właściciela stadnin, jakież właścicieli ogierów angielskich czystej krwi, byli uwolnieni od starania się o pozwolenie używania tychże do stanowienia klaczy cudzych. Rozumie się samo przez sie, że w przypadkach takich względy zdrowia zwierząt powinny być zupełnie zawarowane.

16. Władzy administracyjnej krajowej porucza się staranie o wydrukowanie kart i registrów stanowienia podług przepisanych wzorów i o zawiadomienie właścicieli ogierów, zkad mają dostawać potrzebnych druków.

Z tego tytułu nie wolno obciążać skarbu państwa.

17. Władze administracyjne dokładać mają starania, aby przepisy niniejsze, w szczególności zaś przepisy rozporządzeń ministerialnych na wstępie namienionych, o ile tychże nie zmienia rozporządzenie niniejsze, były ściśle wypełniane a mianowicie powinny nad tem czuwać i to swoim podwładnym nadzorcem odpowiednio zalecić, aby każdy przypadek nieprawnego użycia ogiera bez pozwolenia, lub nieprawnego oprowadzania ogiera, jakież każdy przypadek użycia ogierów dotkniętych chorobą zaraźliwą, był niezwłocznie poddany dalszemu postępowaniu prawnemu stosownie do przepisów namienionych rozporządzeń ministerialnych.

18. §§. 3 i 4 rozporządzenia ministerstwa rolnictwa z dnia 17 sierpnia 1870 dla Czech wydanego a tyczącego się postępowania w razie udzielania pozwoleń do prywatnego stanowienia, tracą moc obowiązującą.

19. Przepisy niniejsze wchodzą w wykonanie z dniem ogłoszenia.

Chlumecky r. w.

Wzór A.

na pozwolenie do stanowienia.

Pozwolenie do stanowienia.

Podpisana komisya wyborcza w (siedziba komisyj)
 udziela (nazwisko właściciela ogiera) z (mieszkanie
 właściciela ogiera) w powiecie administracyjnym (wymienić powiat) na rok
 18 . . pozwolenie do używania ogiera na odwrotnej stronie opisanego na stano-
 wienie cudzych klaczy w (nazwa miejsca gdzie ogier stoi)
 dnia 18 . .

Komisya wyborcza.

(L. S.)

O p i s o g i e r a.

Pochodzenie

 Wiek
 Miara
 Maść

 Znaki

Ogiera tego oglądał lekarz:

Dzień	Miesiąc	Wydów oględzin	Podpis oglądającego.

Wzór B.

Kraj Rok stanowienia 18 . .
Powiat administracyjny

Karta stanowienia.

Stadnik prywatny uprawniony (nazwa ogiera) (nazwisko właściciela ogiera) stanowił klacz (jaką i w jakim wieku) (nazwisko właściciela klaczy w (mieszkanie właściciela klaczy), a mianowicie:

pierwszy raz dnia

trzeci 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

czwarty " "

• • • • • • • • • • • • •

• • • • • • • • • • • • • • • •

dnia 18

N. N.,
właściciel ogiera.

Powyższa klacz oźrebiła się w mie-
siącu 18 . . i miała
(opis i płeć żrebiecia).

Wojciech dnia 18.01.2018 r.

(L. S.) N. N.,
zwierzchnik gminy.

Wzór C.

rejestru stanowienia.

Kraj

Powiat administracyjny

Rejestr stanowienia

na rok 18 . . tyczący się stadnika prywatnego uprawnionego

(następuje opis tegoż)

(nazwisko i mieszkanie właściciela ogiera)

Klacz stanowiona

77.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20 maja 1874,

o przyłączeniu miasteczka Weissenkirchen do obrębu sądu delegowanego miejsko powiatowego
w Krems w Dolnej Austrii.

Na mocy §. 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) wyłącza się miasteczko Weissenkirchen z obrębu sądu powiatowego w Spitz i przyłącza do obrębu sądu delegowanego miejsko powiatowego w Krems.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w moc obowiązującą z d. 15 lipca 1874.

Glaser r. w.

78.

Ustawa z dnia 21 maja 1874,

tycząca się umowy z gminą miasta Wiednia względem odstąpienia tejże mostów skarbowych
na kanale dunajowym w Wiedniu i gościńców skarbowych w obrębie rogatek wiedeńskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby na podstawie załączonych warunków, zawartych z gminą miasta Wiednia umową, tyczącą się odstąpienia gościńców skarbowych, leżących w teraźniejszym obrębie akcyzowym miasta Wiednia, jakież mostów skarbowych na kanale dunajowym.

Artykuł II.

Uwalnia się gminę miasta Wiednia od stępli i opłat jakich ta czynność prawnicza wymaga.

Artykuł III.

Ustawę niniejszą wykoną minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem skarbu.

Budapeszt, dnia 21 maja 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Lasser r. w.

Pretis r. w.

Warunki do umowy.

1. Gościńce skarbowe, leżące w teraźniejszym obrębie akcyzowym miasta Wiednia razem z placami urzędów rogatekowych i mostami na rowach okopów, tudzież mosty skarbowe na kanale dunajowym, oddają się gminie miasta Wiednia na własność a zatem także w zarząd techniczny i ekonomiczny, dopóki jednak

istnieja, teraźniejsze urzędy rogałkowe, nie wolno placów urzędów rogałkowych używać bez zezwolenia Rządu do innego celu.

2. Administracya państwa będzie płaciła gminie kwotę niezmienną 170.000 zł. wal. austr. rocznie za kwitem niestępłowanym.

3. Wszelkie inne kwoty, które skarb plac gminie miasta Wiednia na utrzymanie i czyszczenie gościńców leżących obecnie w obrębie akcyzowym miasta Wiednia, będą wstrzymane i gmina nie ma prawa występować z żadnego rodzaju żądaniem tyczącym się budowy gościńców i mostów w tym obrębie akcyzowym.

4. Natomiast te kwoty, które dotyczyły placu przedsiębiorstwo kolej konnej na utrzymanie gościńców, będzie na przyszłość pobierać gmina miejska.

5. Gościńce i mosty odbierze gmina w takim stanie w jakim się znajdować będą w czasie oddania, mającego nastąpić dnia 1 czerwca 1874.

6. Będą także oddane gminie potrzebne plany i dokumenty.

7. Suma ugodowa pod 2 ustanowiona jest niezawisłą od dochodów z myta rogałkowego a co do sposobów płacenia zawarta będzie odrębna umowa, jakoteż spisana będzie w formie prawnej i z potrzebnymi zastrzeżeniami ugoda tycząca się całej sprawy.

8. Umowa ta nie wpływa na rokowanie w sprawie dodatku na budowę mostu w Augarten, o który gmina prosiła.

79.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21 maja 1874,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Wolarach w Czechach.

Na mocy §. 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustana wia się w obrębie sądu obwodowego piaseckiego sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Wolarach dla gmin miejscowości Wolary, Górnego i Dolnego Schneedorf i Czeskie Trąby które wyłączają się z obrębu sądu powiatowego w Prachaticach, tudzież dla gminy miejscowości Pumperle która wyłącza się z obrębu sądu powiatowego wimberkskiego, nakoniec dla gminy Humwald która nimiejszem wyłącza się z obrębu sądu powiatowego górnoplańskiego i sądu obwodowego budziejowickiego.

Termin od którego ten sąd powiatowy rozpocznie czynności urzędowe będzie później ogłoszony.

Glaser r. w.

80.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 27 maja 1874,

tyczące się uchwały Rady państwa w sprawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 21 czerwca 1873 (Dz. u. p. Nr. 114), którym wydane zostały szczególne przepisy względem rozwiązywania spółek akcyjnych.

Podaje się nimiejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła stosownie do konstytucji wydane na mocy postanowienia cesarskiego z dnia

21 czerwca 1873 rozporządzenie (Dz. u. p. Nr. 114), które na podstawie §. 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) zaprowadzone zostały szczególne przepisy względem rozwiązywania spółek akcyjnych.

Auersperg r. w. Lasser r. w. Banhans r. w. Stremayr r. w.
Glaser r. w. Unger r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w.
Horst r. w. Ziemiałkowski r. w.

81.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 27 maja 1874,
o uchwale Rady państwa w sprawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 23 września 1873 (Dz. u. p. Nr. 145) tyczącego się czasowego zniesienia ceł wchodowych od zboża i ziarn strączkowych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła stosownie do konstytucyj rozporządzenie cesarskie z dnia 23 września 1873 (Dz. u. p. Nr. 145), które na podstawie §-u 14-go ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) dla wchodowe od zboża i ziarn strączkowych zostały czasowo zniesione.

Auersperg r. w. Lasser r. w. Banhans r. w. Stremayr r. w.
Glaser r. w. Unger r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w.
Horst r. w. Ziemiałkowski r. w.

82.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 30 maja 1874,
o ustanowieniu delegacyi (Expozytury) urzędu cłowego głównego w dworcu wiedeńskim c. k. uprzyw. kolej Franciszka Józefa.

W dworcu wiedeńskim c. k. uprzyw. kolej Cesarza Franciszka Józefa ustanawia się delegacyą urzędu cłowego głównego, mającą rozpocząć czynności od dnia 15 czerwca 1874 i nadaje się takowej prawa urzędu cłowego głównego I klasy z upoważnieniem do stosowania w obrocie kolejowym postępowania cłowego krótszego w myśl przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175).

Pretis r. w.